

Steagul roșu

Organ al Comitetului orășenesc Petroșani al P.C.R. și al Sfatului popular orășenesc

Anul XVIII
XXIII-Nr. 5331
Duminică
11 decembrie
1966
4 pag. 25 bani

COMUNICAT COMUN cu privire la vizita președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România Chivu Stoica, în Etiopia

La invitația Maiestății Sale Imperiale, Haile Selassie I, împăratul Etiopiei, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, împreună cu soția, a făcut o vizită oficială de prietenie în Etiopia între 5 și 9 decembrie 1966.

În timpul șederii în Etiopia, președintele Consiliului de Stat, soția sa și personalitățile care l-au însoțit au vizitat orașe ale țării, obiective economice, așezăminte sociale, de cultură și artă, avînd posibilitatea să cunoască nemijlocit aspecte ale vieții și activității, precum și unele

din realizările poporului etiopian. Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și celorlalți oaspeți români le-a fost rezervată pretutindeni, din partea populației, o primire călduroasă, expresie a sentimentelor de prietenie și stimă nutrite de poporul etiopian față de poporul român.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și Maiestatea Sa Împăratul Etiopiei au purtat convorbiri cu privire la relațiile româno-etioپیene, procedînd,

(Continuare în pag. a 4-a)

Schimbare de decor la „Valea de Pești”

Dintre multiplele nume de locuri de pe valea Jiului de vest un nume se pronunță în ultima vreme mai frecvent: Valea de Pești. Aici, la poalele munților Vilcan, pe un afluent al Jiului de vest se va înălța în anii viitori un impunător baraj de 55 m înălțime care va reține în spatele său o rezervă de patru milioane și jumătate metri cubi de apă.

După ce s-au întocmit proiectele, oamenii — constructori s-au instalat la Valea de Pești cu tot bagajul de cunoștințe în meserie și de entuziasm pe care le vor pune în structura viitorului baraj. Primele „jaloane” ale importantului obiectiv al cincinalului în Valea Jiului au fost ridicate: barăci-dormitor, magazii de scule, cantină. A fost făcut și începutul propriu-zis al lucrărilor de bază — drumul de acces la cota finală a barajului, galeria de deviere a apelor pe timpul construirii barajului.

I-am cunoscut aici pe cîțiva din pionierii acestei lucrări, oameni cu fețe arse de soare și bătute de vînturi, cu lumini jucăușe în ochii ce vorbesc despre pasiunea pentru muncă și despre conștiința răspunderii pentru misiunea încredințată. Ninsorea mărută a înveșmîntat în alb decorul de la Valea de Pești. Spre noi vin, de la intrarea în galeria de deviere, patru oameni. S-au apropiat. Trei dintre ei sînt tineri. Discută. La urechi ne ajung, aduse de vînt, frînturi de discuție în care cuvintele „deviere” și „apă” revin adesea. Unul din ei e o cunoștință mai veche — inginerul Zglimbea Eleodor. Ceilalți doi ne sînt prezenți de el „Inginerii Maxim Nicolae și Krausz Andrei, proiectanții unora din lucrările de la baraj”. Cel de-al patrulea, e tot un om de-al șanțierului. Răspunde de lucrările miniere de la baraj. Se numește Bosneag Dimitrie. E cel mai „în vîrstă” din cei patru. Ne-am aciuat de burniță în viitoarea sală de mese a constructorilor și discutăm cu planul de ansamblu în față.

„Barajul acesta, spune inginerul Maxim, e o minerie a noastră, a colectivului de tineri ingineri care l-am proiectat. E aproape unic în felul său în țară. Va avea 55 de metri înălțime și se va construi din etanșeazăre din beton armat în față. Scopul său este multiplu: de a permite construirea unui sistem unitar de alimentare cu apă a localităților de pe Valea Jiului de vest și de a crea o „compensatie” de apă

DUMITRU GHEONEA
IOAN CIOCLEI

(Continuare în pag. a 3-a)

In numărul de azi:

Condeie în concurs

- Profilul unei debutante
- Regăsirea — Povestire
- Adolescenții — Schiță

(pag. 2-a)

O nouă măsură legislativă în sprijinul familiilor cu copii, pentru stimularea natalității

În cadrul măsurilor legislative luate de statul nostru în scopul sprijinirii familiilor cu copii și stimulării natalității, prin decret al Consiliului de Stat se stabilește acordarea unei indemnizații de 1 000 lei mamei care vor naște, începînd cu 1 ianuarie 1967, cel de-al treilea copil și următorii.

Această indemnizație, care nu este impozabilă, se acordă, pe baza certificatului de naștere al copilului, și nu este condiționată de faptul că mama este sau nu angajată, de veniturile ei sau ale familiei și de starea civilă a mamei. La stabilirea dreptului de indemnizație se iau în calcul nașterile anterioare, indiferent cînd s-au produs acestea, chiar dacă copilul pentru

a cărui naștere se solicită indemnizația sau copiii născuți anterior nu se mai află în întreținerea mamei sau nu mai sînt în viață.

În cazul nașterilor de gemeni, la calculul drepturilor de indemnizație se acordă cîte 1 000 de lei pentru fiecare copil.

Pentru a obține indemnizația cuvenită, mamele trebuie să se prezinte la oficiul de stare civilă al Sfatului popular în raza cărui a își au domiciliul stabil.

Plata indemnizației se face personal mamei prin staturile populare comunale, orășenești și ale raioanelor de oras. În cazul cînd mama nu se poate deplasa, casierul va merge la domiciliul ei sau i se va expedea suma cuvenită prin mandat postal.

Tehnicianul Ștefan Zetea de la U.R.U.M.P. execută proiectul unor subsansambluri de aparate anti-grizu toase

Cu planul anual îndeplinit

Sectorul
V
Lupeni

E. M.
Bănița

Minerii din sectorul V al minei Lupeni — cel mai mare sector carbonifer al Văii Jiului — au înscris pe graficul întrecerii socialiste un succes deosebit. Ieri, la sfîrșitul schimbului I, ei au raportat îndeplinirea integrală a sarcinilor anuale de plan. Din abatajele acestui sector au fost extrase și expediate cocșarilor hunedoreni 30 000 de tone de cărbune peste sarcina de plan la zi.

Aceasta se datorește intrării în funcțiune a două abataje frontale de mare capacitate, înzestrării lor cu utilaje de înaltă tehnicitate care au condus la depășirea randamentului planificat pe sector cu 200 kg cărbune pe post. Economii realizate la prețul de cost se cifrează la aproape 400 000 de lei.

Au anunțat îndeplinirea planului anual și minierii din sectorul I.

Printre colectivele care au mai anunțat îndeplinirea sarcinilor anuale de producție se numără și cel al exploatării miniere de calcar metalurgic din Bănița.

Organizîndu-și judicios munca în brigăzi complexe, aplicînd metoda pușcării în masă, muncitorii de aici au depășit productivitatea muncii planificate cu peste 22 la sută. Pe această cale ei au livrat de la începutul anului furnaliștilor din Hunedoara, Călan și Reșița mai mult de 15 000 tone de calcar metalurgic peste sarcina de plan la zi.

Prin reducerea cheltuielilor de producție, muncitorii din Bănița au obținut economii suplimentare la prețul de cost de peste 1 100 000 lei.

O salbă de patru asemenea minere blocuri înfrumusețează Lupeniul

Patru ore de încordare

La Uzina electrică din Lupeni, schimbul I s-a încheiat. Oamenii se pregătesc de plecare. Deodată, dispecșorul minei începe să asalteze, prin telefon, uzina. Ce se întimplase? Linia de 6 000 Volți, care alimentează suitorul central de aeraj „Planir”, compresoare și ventilatoare este la „pămînt”.

În clipele următoare, maestrul Munteanu, șeful secției, pune sub tensiune linia de rezervă. Apoi îl cheamă pe unul din șefii echipelor de întreținere.

— Tovarășe Oglejan, trebuie să mergi la „Planir”. Din cauza alunecărilor de teren, 15 metri de linie e distrusă. 6 stîlpi sînt deplasati.

„Oglejan Teodor și cei 4 membri ai echipei, avînd toate cele trebuincioase unei intervenții de linie, suie pe povirnișul „Ștefanului”.

După primirea unei confirmări telefonice, Oglejan și Anghel Florian se cățără pe stîlpi. Kiss Zoltan distace colățul de sîrmă ce va înlocui conductorul ars. Chiristoiu Drăghici și Pahobi Ioan sînt ancoră.

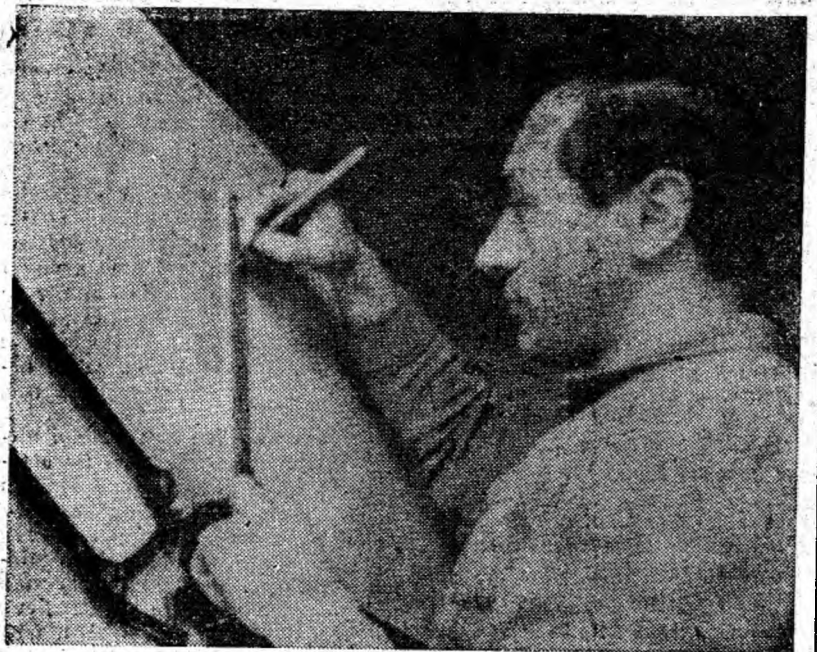
Acolo sus, curanții de aer tac un du-te-vino, de la munte spre Jiu, peste fețele oamenilor; irigul îl simt în tot corpul. Unelele, materialele sînt reci și ele.

Au trecut patru ore de muncă încordată de cînd cei cinci sînt tot acolo, sus, nu departe de vîrtul „Oboroca”. Acum, stîlpii au fost readuși la poziția inițială. Sîrmei i se lasă „libertatea” la întindere, apoi se trage la săgeată, se întinde.

Oglejan Teodor taie aerul cu palma, semn că au terminat. Apoi, maestrul Munteanu comunică dispecșorerului.

— Linia de 6 000 Volți a fost reparată. Se poate cupla! Așa au luat sîrșit 4 ore de încordare. Print-un simplu apel telefonic. Așa cum începuseră de fapt.

P. BREBEN

Timpul! Existența fluidă ca apele de munte, nestatornic ca nisipul deșertului, pretios ca aurul și înțelept ca bătrîni.

L-au cîntat: poetii în vers, pictorii l-au imortalizat pe pînză, sculptorii și arhitecții în piatră sau în lemn.

Omul de stîntă l-a „prins” pe cadranele ceasornicului, în filele de calendar și în paginile de istorie iar filozofii l-au descoperit eternitatea.

Economistii l-au transformat în indici, oamenii muncii în productivitate și înțeleptul, în cel mai bun sfetic.

Cînd aștepti ceva timpul trece greu, cînd iubesti, trece prea ușor.

Pentru cei mulți căora le place munca, timpul, sub complexitatea și ritmul vieții contem-

porane, circulația derulantă a valorilor, de nevoia omului de auto-depășire se condensează. De aceea, nu o dată poți auzi „de ce nu e ziua

risi cîteva tipuri de „pierde timp”, după cum este vorba de „timp morți” (chiulangiul), timp „omorit” (bulevardierul plictisit), timp ri-

Dacă ai sau nu ai treabă, Tu rămii la toate rece: Ziua vine, vremea trece! Chiulul n-are sex,

De la 11—12: plimbare de digestie prin birouri sau prin oraș.
De la 12—14: lucru pe „apucate” căci constată, totuși, că n-a făcut nimic.
De la 14—15: stringerea hîrțiiilor sau sculelor, ca să mai treacă timpul.
Ora 15: „Evrika!”. A mai trecut o zi de „lucru”.

VARIAȚIUNI pe tema TIMPULUI PIERDUT

„mai mare?”. Sau cît de grăitor este cazul acelui om de știință care — în ultimele clipe — își doare ca ardoare doar cîteva zile de viață pentru asi putea termina opera!

În schimb, alții — din ce în ce mai puțini — au prea mult timp și nu știu cum să-l îrosească. S-ar putea chiar categori-

sipit (boemul libertin) sau timp mortificat (omul tabieturilor ieftine). Să-i urmărim pe pelicula unei zile din viața lor...

Pentru chiulangiul, ziua de lucru începe cu accente de glorioasă parodiată. De te cheamă, de te-ncreabă

vîrstă și nici loc de muncă. Chiulangiul trăiește ca un parazit, din timpuri morți: moarte lentă, cu program: De la 7—8: „telesport” sau „teledurnal” de dimineață.

De la 8—10: lucru de mintuală. Așa ca să fie! De la 10—11: gustarea și scobitul dinților.

Bulevardierul trăiește „din mers”. Abia ajuns acasă, plictiseala îi aduce-n suflet e-couri de baladă topîrceniană:

„Apoi pleacă mai departe Pustiind cărările, Cu alai de frunze moarte Să colinde zăările!”

Mirajul bulevardierului este peisajul cetății al DAVID MANIU (Continuare în pag. 3-a)

CONDEIE IN CONCURS

Adolescenții — SCHIȚĂ —

Șoseaua era liniștită. Pe margini se profilau mesteceni albi, cu scoarțele scorojite de soarele verii. În apropiere se vedea un deșeu de alun și salcimi, în mijlocul cărui, într-o poleiță cu iarbă verde și fragedă, cu sinziene și petunii concertau greierii. Nicu amuțise. Cîteva minute nu scosese o vorbă. Nici nu știa ce să-i mai spună. Zgomotul cadent al pașilor îl irita. Pășeau amîndoi ca într-o lume lipsită de viață. Își făureau gânduri... Undeva în urmă, parcă pe alt tărîm destul de îndepărtat, lui Nicu îi rămăsese întipărit examenul de bacalaureat, cu toate peripeziile lui: Parcă n-ar fi trăit acele clipe niciodată. Precis nici nu mai știe nimic din tot ce-a fost. Parcă n-a uitat totuși noaptea banchetului în care ea s-a supărat mult de tare. Nu poate să înțeleagă nici acum... Să fi fost doar un vis?

Jeny îl privise îngîndurat. Încă de cînd erau colegi de liceu observase ceva la el; cînd se gîndea sau se supăra, pumnii îi erau strînși, iar fața îi se crispa.

— Te-am iubit mult, înțelegi tu, zise el străpungînd brusc liniștea și întunericul. Pentru tine am făcut totul. Îmi plăci... de aceea nu ți-am zis nimic cînd ai început să discuți cu Puiu...

Ea nu spuse nimic. îl asculta. Vorbele lui adevărate o determinau parcă să gîndească mai profund. Ajunse la concluzia că într-adevăr a greșit. Nici a fost întotdeauna mai sincer și a respectat-o orînd. Dar nu îndrăzne să-i spună că-și recunoaște vinovăția. Nu vroia, nici n-avea curaj.

Jiul se zbuciuma vijelios, parcă vrînd să-și părăsească maica, ca și gîndurile lui Nicu, Arinii se împleteau cu sălcile alcătuiînd un decor minunat.

— Dacă n-ar fi fost Puiu, care mi-e prieten... De fapt el n-a fost de vină. Ci tu, tu ai fost cea care ai încurcat lucrurile. Nu ești statornică, nu știi nici pe cine să iubești! În tot timpul cît am fost plecat mi-ai răspuns la o singură scrisoare. Te-ai distrat cu Puiu. Dacă n-aș fi eu așa cum sînt, nici acum n-am mai fi îm-

preună... Îți amintești copilăria noastră? De mici, de la căsutele pe care le construiai în nisipul de pe malul Jiului și pe care eu ți le stricam ca să-ți fac în ciudă. Am mers împreună la școală... am terminat liceul. Ne consideram evident, maturi. Vorbeam de idealuri, chiar de o căsnicie fericită, iar tu acum?

Fala tăcea. Greierii continuau să cînte. Luna le prelungea umbrele pe șosea. Nicu începu din nou.

— Lucrurile, după cum știi, s-au petrecut destul de nostim. Tu ai căzut la admitere la biologie iar eu la electro. Orice s-ar fi întîmplat tu nu trebuia să mă uști. Ți-a fost greu să-mi scrii o scrisoare? Spune-mi! Mi-ai fâgăduit că vom fi prieteni toată viața.

Zgomotul pașilor devenise mai repezit. Se amesteca în vălmășeala vorbelor lui Nicu. Începu să picure mărunt și des, cu stropi reci.

Jeny se oprî. Își ridică ochii de pe umbrele conturate pe șosea vrînd să elucideze cele spuse de Nicu. El avea totuși dreptate, nu-l prea pu-lea contrazice. Buzele-i începură să fierbă de mînie, izbucni.

— Uite, Nicule, dacă tot mai mă tachinezi cu amintirile astea neplăcute, plec. Nu mai stau cu tine nici o secundă!

— Nu Jeny. Nu poți face una ca asta. Eu... te iubesc...

Jeny vroia să-l înfrunte. Era convinsă că el are dreptate în tot ce spusese. Însă, prea i le-a spus așa... Se gîndi să-i dea o palmă. Dar de ce? Nu-i făcuse nimic rău, spusese doar lucruri reale. Atunci o luă la fugă pe marginea Jiului. Se oprî lângă buturuga unei sălcii mari și pletoase. Era nervoasă. Nicu o privi, o admira și totuși îi zicea în gînd „lăcusta”. Din cîteva pași ajunse și el acolo. Se așeză lângă ea. Jeny îl prinse de mînă. Simți cum singele-i năvălește în cap. Își aminti de primii fiori ai dragostei, cînd tot el l-a mărturisit aceleasi sentimente, cu aceeași sinceritate și candoare. A aproape plîngînd sări în brațele lui, zicîndu-i:

— Și eu te iubesc, Nicule!...

Valeriu COANDRĂS

Profilul unei debutante

Are un nume comun: Adina Popescu și o fișă biografică sumară: proaspătă absolventă a Liceului din localitate. Va împlini în curînd 19 ani, dar bate „de mult” la porțile poeziei.

Cu un an în urmă, îndrăznind să compună un motto pentru absolvenții promoției sale își anunța în public (e adevărat restrîns) preocupările.

Azi timidă absolventă, pășind în „epoca de aur” a visurilor, frecventează ședințele cercului literar (reorganizat sub auspiciile Casei de cultură) din Petroșani, unde a început să-și comunice frămîntările. Este o visătoare romantică aflată într-un colocviu permanent cu sine însăși.

Cele cîteva caiete (multe arse — dovadă a conștiințozității artistice) acoperite de gânduri de adolescent trădează o sensibilitate specific feminină, dar delicatețea și gingașia sentimentelor sînt dublate de maturitate și profunzime.

Scrisul ei (în versuri sau în proză) respiră lirism optimist. Nefixată tematic sau în gen, Adina Popescu străbate febril o perioadă de căutări. Șuvoiul liric nu și-a găsit încă albia definitivă, modalitățile scrisului sînt adesea schimbate, dar îmbucurător este faptul că posedă capacitatea exprimării metaforice, chiar dacă uneori nu rezistă tentațiilor arabescurilor stilistice.

Urăm tinerei debutante succese în munca de creație și găsierea limbajului poetic potrivit exprimării lumii gîndurilor sale! Și acum, două din poeziile debutantei:

TINEREȚE

Statuia-ncremenită a virfului de munte de-o înflorește iarna cu amintiri cărunte, eu o cioplesc cu dalta, dînd viață statuei. Din trupul meu, căldura voi dărui-o pietrei.

Nectarul tinereții îl beau, cu însetarea pămîntului ce soarbe din ploaie primăveri, Din razele de soare, ce-mi împletesc cărarea, Îmi urcă-n suflet seva marelor chemări.

GÎNDURI

...La geamul minții, aburit de somn bat oboseite gîndurile și te roagă să le dai o fărîmă din înțelegerea ta... Cînd nu primesc răspuns se ascund din nou în noaptea sărutate de brumă. ...Și pașii lor sună rar pe calderimul timpului...

Porumbel cu pene albe

Porumbel cu pene albe

Dintre cîte pene ai,

Ca să-nșirui mii de saibe,
de răvase,

Doar o pană-ăș vrea să-mi dai.

Iar răvasele, pe toate

să le prinzi în plîsc, să zbori;

Și să spui că nu se poate

ca să piară

arse, gingașele florii.

Nici surisul bucuriei

copilașului zglobiu;

Și nici cîntecul mistriei

strînsă-n brațele ce știu

să înalte

soarele mereu mai viu.

Porumbel cu pene albe

Dintre cîte pene ai

Ca să-nșirui mii de saibe

de răvase,

Doar o pană-ăș vrea să-mi dai.

IOAN CHIRĂȘ
muncitor tipograf

In acel început de noiembrie cerul s-a contopit cu pămîntul printr-o negură deasă ca o perdea de catifea de care puteai să apuci cu mîinile. Soarele n-a mai fost văzut pe cer de vreo săptămînă. Oamenii de pe Vale îl bănuiau undeva departe, inimaginabil de departe, în dosul acestei perdele, de unde se părea că razele lui nu vor ajunge pînă la ei niciodată. La ce bun soa-

de-ai lui au tras în aer. De atunci parcă i s-a rupt ceva din suflet și a rămas acolo, în nămolul îmbricat de sînge din canalul uzinei electrice.

Cu inima strînsă la amintirea a celor clipe, iuși pașii spre gară. Pe cînd a ajuns în incinta gării trenul se afla deja acolo.

Se urcă în primul vagon după locomotivă. În semiîntunericul din-

să-l purtați cu voi în nenorocirea voastră, am să-l cresc ca și pe al meu. Poate într-o zi...

— Ai cu ce să-l hrănești? îl întrepruse tatăl copilului.

— Am să împart cu el puținul pe care-l am. Încearca să-l convin-ga Donca.

Cei doi soți stăteau ca lovîți de trăsnet. Ea izbucni în plîns. Nu concepea să se despărță de copil.

Luase în primire de numai cîteva săptămîni postul de chirurg în orașul reînscut de pe Vale, cînd într-o noapte îl trezi din somn zbirnițul telefonului. Recunoscu vocea medicului de gardă la celălalt capăt al firului. îl chema la spital pentru o intervenție urgentă. Un bătrîn suferise un accident și era în agonie.

Pe cînd a ajuns Gavrilă Donca la spital totul era pregătit pentru operație. Aruncă o privire spre accidentat și se adresă celor care îl asistau: „plasmă și oxigen”!

După o oră de muncă încordată victima era în afără de orice pericol.

A doua zi se grăbi să-l vadă printre primii pe cel operat de cu seară. Îl căuta mîna sub cearceaful immaculat să-i ia pulsul. Bătrînul înțelese gestul și îl întinse brațul stîng. Donca simțea cum i se urcă singele la tîmple. Totul din jur i se părea lipsit de contur. Se propti

de patul bătrînului. Deschise ochii și constată din nou că nu se înșelase mai înainte. Pe brațul iutiaz, cu venele reliefate, sta tatuat eu albastru „Aurora-83”.

Își făcuse un pic de ordine în gînduri și reconstitui fiecare cuvînt din destăinuirea tatălui adoptiv, Miron Donca. În ziua cînd a plecat cu diploma de medic în buzunar de la casa părintească, i-a spus tot adevărul, despre întîmplarea care a răcut ca el, băiatul unui miner necunoscut, să devină Gavrilă Donca.

Într-un salon al spitalului dis-cuția dintre tată și fiu a început seara și a continuat pînă în zori.

Clipele treceau și medicul Donca încerca să se obișnuiască cu glandul că i-a dăruit viața omul cărui i-a salvat el viața înainte cu cîteva zile. Cu privirea sprînjită într-un punct aiurea, bătrînul își depăna firul vieții.

...După ce am îngropat-o pe maică-ta am pornit în căutarea voastră. În satul unde te-am lăsat mi s-a spus că ai plecat la oraș. V-am căutat în vreo cinci ore dar n-am dat de urma voastră. În cele din urmă pierdusem orice speranță... Da, da trebuie să cunoști și istoria tristă a inscripției de pe brațul meu. Iară de care nu ne-am fi întîlnit poate niciodată. Sînt singurul supraviețuitor al catastrofei de la mina „Aurora” unde au murit atunci 82 de ortaci de-ai mei... Eu eram al 83-lea... Am scăpat ca prin minune. M-am gîndit să port toată viața amintirea acestui tragic eveniment făcîndu-mi această inscripție pe braț, după cum vezi.

Pentru o clipă între cei doi s-a așternut liniștea. Cu gîndurile pornite spre un orizont al cărui contur îl vedeau aievea, cei doi priveau tăcuți cum răsare soarele.

Tiberiu KARPATIAN
Desen de I. TELLMANN

rele în asemenea clipe, cînd razele lui neputincioase nu puteau străbate sub nici o formă în viața lor plină de nesiguranță și amarăciune. Un cîndor fatidic atinsese cu arile-i negre Valea mistuită de neliniște. Răsufierea lui necruțătoare loviște fiecare familie, fiecare cămin.

Era în 1930. Criza cuprinsese întreaga Vale a plîngerii...

In drum spre casă, Miron Donca aflase de la un acar că personalul de seară, care avea să sosească în gara din satul de pe malul Mureșului, ducea spre cîmpia Banatului un grup de mineri aflați în căutare de lucru. De cînd auzise vestea, îl obseda un singur gînd. Trebuie să-i vadă pe acești oameni. Un fir invizibil, dar mai puternic ca oricate oje, îl lega de oamenii de pe Vale. Le-a cunoscut viața, suferințele. Poate va întîlni un chip, o voce cunoscută. În '29, regimentul lui a fost trimis să facă „ordine” printre acești oameni. La comanda „toc” el și cîteva consăteni

POVESTIRE REGĂSIREA

întru desuși chipurile celor care stăteau pe bănci ca niște statui de ceară. Cercetă atent fiecare față, fără să recunoască însă vreo asemănare cu cele văzute în curtea uzinei. Voia să treacă în vagonul următor cînd, dintr-un ungher întunecat, auzi un scîncet de copil. Se apropie de locul unde se auzea plînsul și întrebă cu vocea tremurîndă:

— Unde mergeți?

— Unde vom găsi o bucată de piine, îi răspunse umbra de lingă fereastra vagonului.

Miron se aplecă să cerceteze mai atent locul de unde primise răspunsul. Lîngă un bărbat tînr dar sleit, o femeie cu fața suptă și trupul ros de tuberculoză legăna în brațele-i lipsite de putere un copil de cîteva săptămîni.

La vederea acestui tablou, Miron simți că în adîncul sufletului por-nise un torent care nu mai putea îi stăvilii. Se așeză față în față cu cei doi și cu o voce rugătoare se adresă bărbatului:

— Dă-mi-l pe acest copil, de ce

El era pătruns de mai multă rațiune. Gîndurile îl săgetau cu iuteala hulgerelor. Se afla în pragul unui proces de conștiință crîncen. Nu era timp de cumpănă. Trebuia asigurată o bucată de piine copilului. Singura soluție se întvedea prin ruptura aceasta cu tot tragismul ei.

Împins de instinct dar cu un gest lipsit de siguranță luă copilul din brațele ei și îl întinse celui care-l stătea în față cu brațele deschise.

Pe scara vagonului simțea cum îl stringe de braț o mînă vinjoasă.

— Să ai grijă de el, am să vin să-l iau cît mai repede îi spusese celălalt cu un ton de poruncă.

Miron s-a întors brusc și la lumina ledinarului din fața gării observă că pe brațul dezvelit care-l stringea încă, era tatuat cu o calligrafie strîmbă „Aurora-83”.

Trenul se pierdea încet în noap-te

Razele soarelui răsărit în acei august de neuitat au luminat calea spre viață a celor obidiți, au condus la cămin pe cei rătăciți. Și i-au călăuzit și pașii lui Gavrilă Donca spre diploma de medic.

GHID MUZICAL

RAPSODIA

Fiind un gen al muzicii instrumentale, rapsodia este o piesă scrisă de preferință pentru pian sau orchestră, într-o formă liberă și al cărei element caracteristic îl constituie prezența motivelor populare. Aproape toate rapsodiile se bazează fie pe cîntecul popular, fie pe intonații apropiate de acest cîntec.

Literatura muzicală universală ne oferă numeroase exemple de rapsodii a căror frumusețe și valoare sînt incontestabile. Printre cele mai cunoscute rapsodii, menționăm cele 20 de rapsodii ungare pentru pian, rapsodia română și rapsodia spaniolă a compozitorului Franz Liszt, rapsodia spaniolă de Maurice Ravel și altele.

În domeniul rapsodiei au adus un pretios aport și compozitorii români, Paul Constantinescu, Marțian Negrea și în special marelle George Enescu. Cu cele două rapsodii române scrise în anii 1901-1902, Enescu revine la folclor ca ele-

ment fundamental al creației sale. Fără să aibă vreo indicație programatică, rapsodiile lui Enescu izbutesc prin pregnanță și plasticitatea lor muzicală să trezească imagini sugestive și în special evocatoare, legate de viața poporului român.

Prin verva ei ritmică, rapsodia I-a realizează un tablou plin de prosepime și de dinamism al veseliei și exuberanței unei serbări populare. Materialul melodic al acestei rapsodii este constituit din cîntece preluate din repertoriul lăutăresc orășenesc: „Am un leu și vreau să-l beau”, „Hai la moară” și „Ciocîrlia”.

Spre deosebire de prima, rapsodia a II-a are un caracter epic, povestitor, degajînd o atmosferă de baladă. Acest efect a fost obținut prin prelucrarea cîntecelor: „Sirba lui Pompieru”, vechea romanță a lui A. Flechtenmacher, „Pe o stîncă neagră”, „Bir oită”, „Frunza” și altele.

Valoarea deosebită a lucrărilor constă în desăvîșirea cu care aceste melodii, imbinatî între ele, înfățișate sub aspecte diferite, sînt prezentate într-un tot organic încheșat și mai ales de o mare virtuozitate orchestrală.

Prin crearea celor două rapsodii române, Enescu a făcut o deosebire între cîntecul popular, citat în forma lui autentică și inspirația din cîntecul popular, adică crearea unei melodii proprii, în spiritul celor populare sau chiar a unui limbaj personal, păstrînd elemente de intonație folclorică. Toate aceste modalități de folosire a folclorului sînt prezente în cele două rapsodii și arată însăși evoluția concepției enesciene; de la citatul cîntecului popular la fîurirea limbajului muzical personal, inspirat din folclor. Cu un prilej Enescu chiar a atras atenția asupra dificultății de a folosi cîntecul popular fără a-l altera spunînd: „Să te inspiri numai de la el, dar să-l lași în pace”.

Tocmai datorită acestor caracteristici, rapsodiile sînt melodice, plăcute, ușor de asimilat și se bucură de un mare succes în rîndul auditorilor.

Prof. Teodora JURCA

Schimbare

de decor

la

„Valea de Pești”

(Urmare din pag. 1)

în lunile secetoase pentru satisfacerea marilor consumatori industriali — termocentrala Paroșeni și cele două preparatii de cărbune de la Lupeni și Coroști. Și mai are un scop secundar, dar nu neglijabil. Cînd se va crea lacul de acumulare, pitorescul locurilor de pe aci va căpăta o valoare nouă”.

„Intîlnirea noastră, a proiectanților și constructorilor pe aceste locuri, spune inginerul Zglimbea e. cu toată vitregia timpului, una din cele mai plăcute. Ne-am intîlnit foști colegi de facultate — azi constructori și proiectanți. Sîntem la început și unii și alții. La începutul marilor confruntări. Pentru mine, începutul acesta e legat organic de oameni, de Ciobeică Grigore, de Tarmanciu Andrei, de Todea Androne și Popescu Nicolae și de puștiul de 17 ani, Simionas Nicolae, om „de prin părțile locului”. Cu ei am bătut aici primii țaruși. Cu ei am ridicat primele barăci, am atacat primele lucrări de bază. Cu ei și cu alții ca ei. E atîta tinerețe în toți în ciuda vîrstei care ne deosebește pe unii de alții. E greu începutul, ca oricare altul. Dar el a fost făcut”.

Cînd vorbesc, oamenii lasă nori de aburi din gură. E frig în baracă. E frig și afară. Dar oamenii se încălzesc de căldura propriului lor entuziasm.

Pe responsabilul cu lucrările miniere îl preocupă un plan. Pînă la sfîrșitul semestrului I al anului viitor trebuie excavat tunelul galeriei de deviere lung de 330 m iar pînă la sfîrșitul anului 1967 apele trebuie să fie deviate și să înceapă construcția bazinului. O nobilă încredere în posibilitățile lui și ale oamenilor îl însuflețește.

E plăcut să ascuți astfel de confesiuni. Iar dacă reușești să redai întreaga tensiune creatoare a acestor constructori e și mai plăcut. Vom fi reușit s-o redăm întreagă? Nu știm.

Afară, cîmpul e alb. Numai verdele întunecat al brazilor îl pătează; verdele brazilor static și siluetele dinamice ale oamenilor.

Pe Valea de Pești, iarna, decorul a fost întotdeauna alb punctat cu verde întunecat. Oamenii au adus însă și vor aduce, elemente noi — elementele actualității noastre socialiste.

DINTRE ZECILE DE SCRISORI

Acces interzis

Petroșani, strada Eroilor. Pe răbojul vremii au fost înscrise peste 25 de zile de cînd strada numai a stradă nu seamănă: neroaie, un canal săpat de-a curmezișul drumului, un pîrîiaș ce-și are izvorul pare-se la o conductă spartă, un patinoar nedorit în zile de îngheț. O parte a străzii, ne scrie tov. Mărgineanu Marian, este izolată. Oamenii se aprovizionează cu ajutorul sacilor și al corurilor; pentru camioanele venite eventual cu lemne sau cărbuni — trecerea este oprită. Tovarăși care ați stricat aspectul străzii, reparați-vă greșeala și... strada.

Din mină în mină

Despre un mod curios de distribuire a corespondenței, practicat la Paroșeni, ne scrie tovarășul Albu Petrișor. Sosește scrisoarea luni și destinatarul intră în posesia ei abia joi-vineri. De ce? Foarte simplu (și nu prea). Factorul lasă depeșă prin vecini, vecinii o dau din mină în mină și în cîteva zile o primesci. Rapid, practic și sigur.

Telegramă către factorul poștal din Valea Baleii: Schimbați metoda stop Aplicați procedeele legal stop

Tanti Natafița, meștera

Din scrisoarea unui corespondent de la Vulcan aflăm lucruri frumoase despre cantina aparținînd de Șantiierul nr. 3 construcții: că aici este curat și că domnește ordinea. Mai aflăm, însă, că oamenii trebuie să aștepte mult pînă sînt serviți, cei care iau aici ocazional masa nu primesc întotdeauna bon pentru banii dați și că la această cantină lucrează o femeie (abonații îi spun tanti Natafița) care e meșteră la injurat.

Să fie oare înscris în meniul cantinei constructorilor vulcăneni: „Mîncare cu injurături”?

Un gestionar nervos

Ne scrie un grup de gospodine din cartierul Braia, de la Lupeni: „E bine că la noi în cartier avem un magazin alimentar. Unitatea este aprovizionată cu tot ce ti-e lipsă. Dar ce folos? Responsabilul magazinului, Berna Ion, e mereu supărat, nervos, nemulțumit. Pentru asta, cînd avem de făcut cumpărături ne ducem la un magazin aflat la mai mult de un kilometru”.

Să fie chiar imposibil să vă apropiați cumpărătorii, tovarășe Berna?

Vagonete părăsite

De la mina Dilja, un cititor ne-a scris despre felul cum sînt „gospedărite” aici vagonetele. În jurul puțului auxiliier nr. 1 se află multe vagonete răsturnate; unele pline, altele goale, majoritatea cu defecte. Tot acolo așteaptă, de cîteva luni, să fie reparate cărucioare — necesare transportării lemnului — cu răcoanțele rupte și tamponanele sparte. Nu consideră oare conducerea minei Dilja că a venit timpul să clarifice această veche poveste a vagonetelor date uitării?

Francisc VETRO

Variațiuni pe tema TIMPULUI PIERDUT

(Urmare din pag. 1)

străzii, cu agitația, ispitele și cancanurile ei — amestecate ca într-o viziune de caleidoscop — care-i dă sentimentul fals al existenței „trăite”. În realitate, trăită placid și meschină cîci într-un asemenea univers limitat — în care senzațiile „dau tonul” și amăgirea aparențelor „fac muzica”, trăirea se reduce la „olipa trăită”. Fuga de serios și obsesia „modernului” — în tinuță și în gesturi — transformă un mod de viață (decent) în „mod de viață” indecent și stridentă.

De-i student, hoinăreala lui are accente mimulesciene:

„Ce dor, ce ne-implinit destin
Te-au prefăcut în... pelerin
De ești la curs atît de rar
Și-atît de des pe... trotuar?”

Luni de zile am văzut aceeași tinere și tinere, hoinărînd după un program zilnic, regulat și uniform, ca un meniu fix. Și cînd plîmbarea nu le-a omorît plictisul — și nici timpul — fac lungi popasuri pe la cafenea, abandonîndu-se cu voluptate și cu ritual, sorbitului cafelei și suptului din pai al citronadei.

Surprînzînd discuția a două plictisite cu aer „desprovincializat”:

— Ce orăș! Plictiseală de moarte. Oțtează una, ca o baladă tristă.
— Ce vrei dragă, asta ni-i viața. Tot mereu aceeași, seara,

dimineața.
Slujba, facultatea, birtul și chiria
Peste tot apasă, grea, melancolia.
întuiesc tot vidul lor sufletesc, singurătatea condimentată cu sosul plictiseli și al deșertăciunii și mîntreb:

Cînd librăriile și bibliotecile sînt inundate de oameni și lîcsite de cărți, mereu noi; cînd ne găsim în plină stagiune de teatru și concerte; cînd Casa de cultură — atît de criticată pe cînd nu exista — își înjghebează cu hîrnicie de furnică

formațiile ei artistice, programele de conferințe și simpozioane și cînd televiziunea te plîmbă pe a-lîtea itinerarii, cu popasuri dulci, cum de mai au timp să se plictisească?

Poemul nu-și „omoaară” timpul; el și-l risipește pe nimicuri, ca prodigul, averea. Incapacitatea sa sufletească de a-și organiza timpul — expresia rătășelii lui întiereare — se exteriorizează în moduri de viață neregulate și superficial, ca o frunzăriie diletantă, cu pretenția de om „interesant”. Trăfește din „chîstocuri” de viață, cochetînd cu timpul așa cum cochetă cu dragostea, cu ciutlul sau cu orice efort organizat. Puțin din toate; ceva lectură, puțin film, puțin teatru, puțină circoumă, puțin prin librării, ceva dragoste, etcetera...

Atît cît să-i dea iluzia că nu este chiar om de prisos și plăcerea de a-și irosi timpul cu toate și nimic! De aceea, nici nu are amintiri, sau de le are ele au gustul de pelin al unei reverii de romanță desuetă:

„Mi mai aduci amînte, doamna
De cînd ne plictiseam în doi?
Era tîrziu și era toamnă
Și timpul își ridea de noi”.

Omul tableturilor ieftine se pricepe ca nimeni altul să-și „organizeze” timpul, mortificîndu-l însă în tipare fixe și pedante: după masă, cititul ziarului (cartea o folosește doar ca somnifer), apoi somn (fără vise, din cauza digestiei), plîmbare obișnuită, vizite de etichetă și

de două ori pe săptămînă — la cinema. Apoi iar masa, siestă de seară etc. Trăire egoistă, comodă și puțin utilă altora. Cîta energie creatoare nu se pierde, în felul acesta mai ales în rîndurile intelectualilor. Uneori — ceea ce e mai grav — omul de tabiet devine un obișnuit al birului. Cunosce pe cineva — de altfel un talentat zugrav — care-și face zilnic siestă la „Mineral” sau la cafenea. Cu talentul lui, nu-și poate oare „omori” timpul altfel, ajutînd de pildă, la confecționarea unor decoruri la Casa de cultură? Ar avea cred, mai puțin, sentimentul inutilității lui.

Există o epopee a Timpului — ca unitate de muncă — așa cum există o epopee a Spațiului (cucerirea cosmosului). Astfel, de pildă, referîndu-ne la miracolul ofensivei noastre industriale, atunci cînd spuneam că ceea ce industria burgheză producea într-un an, socialismul produce în numai două săptămîni, nu afirmăm — o dată cu triumful asupra materiei — și triumful omului asupra timpului? Caligrafia marilor furnale, siluetele elegante ale coșurilor de fabrică, simfonia mașinilor autohtone, nu sînt ele pagini de oronică ce vorbesc despre victoriile OMULUI NOU ÎN TIMP?

Să readucem deci, în cadenta și ritmul nostru de marș biruitor și pe acei ce mărșăluiesc în... contra timp! E datoria noastră a tuturor s-o facem pentru că astfel „timpul-încearcă, în zadar, din goluri a se naște”. (Eminescu).

Intreprinderea electrocentrale Paroșeni angajează

6 POMPIERI, dintre care 2 șefi de grupă care să îndeplinească condițiile legale.

Alte informații se pot solicita de la serviciul personal și învîșămînt al întreprinderii.

T.A.P.L. Petroșani invită publicul consumator să petreacă

REVELIONUL 1966-1967

la unul din restaurantele sau bufetele trustului din localitățile Petroșani, Lupeni, Uricani, Vulcan, Aninoasa, Petrila și Lonea.

Se va servi un meniu bogat și un variat sortiment de băuturi.

— MUZICĂ ȘI DANS PÎNĂ ÎN ZORI —

După orele 24 diferite surprize.

Locurile fiind limitate, rețineți mese din timp!

CINEMATOGRAFE

12 decembrie

PETROȘANI — 7 Noiembrie: Fantomas se dezlîntuie; Republica: Acuzatul nu s-a prezentat; PETRILA: Serbările galante; LONEA — Mineral: Misiune extraordinară; LIVEZENI: Sașa; ANINOASA: La porțile pămîntului; VULCAN: Old Shaterhand; CRIVIDIA I Dati-mi condica de reclamații; PAROȘENI: Coliba unchiului Tom; LUPENI — Muncitoresc: Fantomele din Spessart; Cultural: Vremea zăpezilor; BĂRBĂTENI: Femeia în halat; URICANI: Notre Dame de Paris.

VIAȚA INTERNAȚIONALĂ

COMUNICAT COMUN

cu privire la vizita președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, în Etiopia

(Urmare din pag. 1)

totodată, la un schimb de păreri asupra unor probleme importante ale situației internaționale actuale.

La aceste convorbiri, care s-au desfășurat într-o atmosferă de cordialitate și înțelegere reciprocă, au mai participat, din partea română: Bujor Almășan, ministrul minelor, George Macovescu, adjunct al ministrului afacerilor externe, Mircea Nicolaescu, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Republicii Socialiste România în Etiopia; iar din partea etiopiană: Tsehafi Tizaz Akliu Habte Wold, prim-ministru, Tsehafi Tizaz Tefera Work Kidane Wold, ministrul Cărții Imperiale, Ato Yilma Deressa, ministrul finanțelor, Ato Abebe Reia, ministrul comerțului și industriei, Ato Ketema Yifru, ministrul afacerilor externe, meior Asseffa Lema, ministrul minelor, Minasse Haile, ministrul de stat pentru informații și turism, Ato Belete Gebre Tsadik, ministrul de stat pentru reforma agrară și administrație, Ato Tekle Saddik Mekuria, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al Maiestății Sale Imperiale în România.

Cele două părți au relevat cu satisfacție faptul că relațiile româno-etioپیene se desfășoară favorabil, exprimându-și dorința de a utiliza toate posibilitățile în vederea dezvoltării lor continue, mai ales în domeniul economic, tehnico-stiințific și cultural, în spiritul prieteniei tradiționale, înțelegerii și respectului reciproc existent între cele două țări și popoare. În acest sens, părțile au convenit să ridice reprezentarea diplomatică reciprocă la rang de ambasade și să numească în viitor ambasador la București și Addis Abeba.

Președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a avut posibilitatea de a cunoaște eforturile desfășurate de către poporul etiopian, sub conducerea Maiestății Sale Imperiale, Haile Selassie I, pentru dezvoltarea economiei naționale, ridicarea nivelului de trai al populației, progresul învățământului și culturii naționale. Prin acestea a crescut participarea Etiopiei la circuitul mondial de valori materiale și spirituale.

Partea etiopiană a acordat o înaltă apreciere succeselor obținute de Republica Socialistă România în dezvoltarea economiei sale, în domeniul activității științifice și culturale, în ridicarea nivelului de trai al poporului român, care au sporit contribuția României la schimbările economice și culturale internaționale.

Schimbul de vederi în legătură cu problemele internaționale a evidențiat preocuparea comună a celor două părți pentru menținerea și consolidarea păcii în lume. Ele și-au reafirmat hotărârea de a întreprinde, în continuare, noi acțiuni și inițiative îndreptate spre slăbirea încordării internaționale, înlăturarea factorilor care învenineză raporturile dintre state, de a milita pentru statornicirea unui climat de înțelegere, colaborare și prietenie între popoare.

Ambele părți au fost de acord că singura bază pe care se pot clădi, în lumea contemporană, relații sănătoase între state o constituie respectarea dreptului fiecărui popor de a-și hotărî singur soarta, fără nici un amestec din afară, precum și a principiilor suveranității, independenței naționale, integrității teritoriale, egalității în drepturi. Părțile au condamnat cu hotărâre încălcarea acestor principii, prin interven-

ții fățișe și folosirea forței, în scopul frînării procesului de lichidare definitivă a colonialismului sub toate formele și manifestările sale.

Cei doi conducători și-au exprimat profunda îngrijorare față de agravarea situației din Vietnam și primejdii ce decurg din aceasta pentru pacea și securitatea internațională.

Procedind la un schimb de vederi, în această problemă, părțile au subliniat dreptul poporului vietnamez de a-și hotărî singur soarta, fără amestec din afară, pronunțându-se pentru respectarea acordurilor de la Geneva, cu privire la Vietnam.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și Maiestatea Sa Imperială au evidențiat, în cursul convorbirilor, marea însemnătate a procesului de eliberare națională și a transformărilor politice, economice și sociale ce au loc în viața țărilor africane care și-au dobândit recent independența.

Părțile au condamnat cu vigoare existența pe continentul african a unor vestigii ale colonialismului, politica rasială dusă de guvernele din Republica Sud-Africană și Rhodesia de sud și au afirmat solidaritatea lor cu lupta popoarelor aflate încă sub dominația colonială pentru dreptul sacru la autodeterminare. Totodată, cele două părți sprijină în mod categoric rezoluția Adunării Generale a O.N.U., care revocă mandatul Africii de Sud asupra Africii de Sud-Vest și cer înlăturarea imediată a rezoluției adoptate la actuala sesiune a Adunării Generale.

Maiestatea Sa Imperială a informat pe președintele Consiliului de Stat despre lupta țărilor africane pentru apărarea independenței și consolidarea economiei lor naționale. Maiestatea Sa Imperială a evidențiat dorința statelor africane de a-și valorifica resursele naționale în folosul propriilor popoare, pentru ridicarea nivelului de trai al populației, dezvoltarea învățământului și culturii, exprimându-și încrederea că eforturile depuse în cadrul Organizației Unității Africane vor contribui la realizarea acestor nobile țeluri, la întărirea colaborării între statele din Africa.

Președintele Consiliului de Stat, Chivu Stoica, a evidențiat rolul eminent al Maiestății Sale Imperiale, Haile Selassie I, în promovarea cauzei nobile a unității, colaborării politice și economice a statelor africane.

Președintele Consiliului de Stat și Maiestatea Sa Imperială, examinând unele aspecte ale problemei dezarmării, au subliniat primejdia serioasă pe care o reprezintă pentru omenire intensificarea cursei înarmărilor nucleare.

Ei s-au pronunțat pentru adoptarea urgentă de măsuri care să ducă la reducerea și eliminarea completă a armamentelor nucleare, astfel de măsuri fiind esențiale în vederea realizării dezideratului vital al păcii și securității. În același timp, părțile au subliniat utilitatea unui tratat de nerăspândire a armelor nucleare. Ele consideră că un astfel de tratat trebuie să stabilească un echilibru reciproc acceptabil de responsabilități și obligații între puterile nucleare și nenucleare.

Părțile sprijină propunerea privind declararea Africii, precum și a altor regiuni ale lumii ca zone denuclearizate, întărită de angajamentul statelor nucleare de a nu folosi niciodată arma atomică împotriva țărilor nenucleare.

În timpul convorbirilor, părțile au

făcut un schimb de vederi asupra unor aspecte ale situației din Europa.

Maiestatea Sa Imperială, Haile Selassie I, a apreciat însemnătatea inițiativelor României pe plan internațional, menite să contribuie la crearea unui climat de încredere și colaborare între state, cu regimuri social-economice diferite, la înlăturarea a tot ce poate genera încordare în relațiile dintre state.

Părțile s-au pronunțat pentru sporirea rolului și eficacității Organizației Națiunilor Unite în promovarea colaborării internaționale și menținerea păcii în lume. Ele consideră că o premiză esențială pentru ca Organizația Națiunilor Unite să poată răspunde acestor cerințe, este ca ea să exprime cât mai fidel relațiile lumii contemporane. În acest sens, Republica Socialistă România și Etiopia au fost de acord în ceea ce privește cererile îndreptățite ale statelor independente din Africa și Asia de a fi reprezentate echitabil în principalele organisme ale Organizației Națiunilor Unite.

Cele două părți au fost de acord asupra restabilirii drepturilor legitime ale Republicii Populare Chineze la Organizația Națiunilor Unite cât și în alte organisme internaționale.

Apreciind importanța eforturilor depuse de țările în curs de dezvoltare pentru progresul economic, social și cultural al popoarelor lor, părțile au subliniat că înlăturarea deplină a hotărârilor Conferinței Organizației Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare ar asigura accelerarea materializării acestor eforturi.

Cele două părți au evidențiat rolul important al contactelor directe între șefii de state, constatând cu satisfacție că vizita în Etiopia a Președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, ca și vizita anterioară a Maiestății Sale Imperiale, Haile Selassie I, împăratul Etiopiei, în România, întrevederile care au avut loc cu aceste ocazii, constituie contribuții de seamă la dezvoltarea relațiilor prietenești existente între cele două țări și servesc, totodată, cauzei păcii și înțelegerii între popoare.

Apreciind utilitatea continuării acestor contacte, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Chivu Stoica, a adresat Maiestății Sale Imperiale, Haile Selassie I, împăratul Etiopiei, invitația de a mai vizita Republica Socialistă România, la o dată care-i va fi convenabilă. Invitația a fost acceptată cu plăcere.

Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România și-a exprimat grațitudinea față de primirea călduroasă rezervată lui și celorlalți oaspeți români, în cursul scurtei și utilei vizite în Etiopia.

BONN

Adoptarea de către Bundestag a legilor financiare

BONN 10 (Agerpres). — În ședința de vineri, Bundestagul vestgerman a adoptat legile financiare prezentate de guvern. Impotriva acestor legi, care prevăd, printre altele sporirea impozitelor la o serie de mărfuri de larg consum — inclusiv la benzină — au votat doar deputații reprezentând Partidul liber-democrat. În afară de legea privind majorarea impozitelor, Bundestagul a adoptat legea cu privire la „plani-

Ședința Comisiei C.A.E.R. pentru industria carboniferă

VARȘOVIA 10 (Agerpres). — La Katowice a avut loc cea de-a 25-a ședință a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru industria carboniferă. La ședință au participat delegațiile R.P. Bulgaria, R.S. Cehoslovace, R.D. Germană, R.P. Polone, Republicii Socialiste România, R.P. Ungare și U.R.S.S. În calitate de observator a participat reprezentantul Republicii Democratice Vietnam.

Comisia a examinat unele proble-

me din domeniul tehnicii securității muncii la minele de cărbune, precum și din domeniul standardizării.

La aceeași ședință s-a examinat activitatea desfășurată în anul 1966 de către grupele de lucru ale Comisiei și a fost aprobat planul de lucru al acesteia pe anul 1967.

Ședința Comisiei s-a desfășurat într-o atmosferă de prietenie și înțelegere reciprocă.

Aviația S.U.A. a bombardat din nou suburbiile Hanoiului

HANOI 10 (Agerpres). — Aviația americană, anunță agenția V.N.A., a bombardat din nou și a mitraliat centre populate și obiective economice din 7 provincii nord-vietnameze. Avioanele americane au atacat, de asemenea, suburbiile orașului Hanoi. În cursul acestor atacuri au fost omorâți și răniți

mulți locuitori pașnici și au fost pricinuite însemnate pagube materiale.

Paralel cu aceasta, nave militare ale flotei a 7-a americane au pătruns în apele teritoriale ale R. D. Vietnam deschizând focul asupra unor puncte populate de coastă.

Ofensiva forțelor patriotice sud-vietnameze în regiunea Saigon

SAIGON 10 (Agerpres). — În cursul ultimelor 24 de ore ofensiva forțelor patriotice sud-vietnameze în regiunea Saigon a continuat cu aceeași intensitate ca și în zilele precedente, scrie agenția France Presse. Cel mai important atac a avut loc vineri seara împotriva unui post al forțelor regionale saigoneze, situat la o mică distanță de capitală. Atacată din toate părțile, garnizoana saigoneză a suferit pierderi calificate oficial drept „mode-

rate”. Cu acest prilej, patrioții au capturat importante cantități de material de luptă.

Tot în noaptea de vineri, forțele patriotice au lansat atacuri la mai multe depozite americane de muniții din regiunea Saigonului. Depozitul de la Long Binh a fost atacat pentru a treia oară în cursul ultimelor trei luni. Cele două mine detonate în incinta depozitului de către patrioți au produs pierderi umane și pagube materiale.

Interviu televizat al lui Ian Smith

LONDRA 10 (Agerpres). „Un embargo asupra petrolului nu ne neliniștește”, a declarat primul ministru rhodesian Ian Smith în cadrul unui interviu televizat difuzat vineri seara la Londra. El a refuzat să dea cea mai mică indicație în legătură cu modul în care guvernul rhodesian va neutraliza efectele unui asemenea embargo. Cu toate acestea, apreciază corespondenții de presă, discreția sa a fost inutilă. Rhodesia a mai avut de suferit un embargo asupra petrolului (instituit

de Marea Britanie după proclamarea unilaterală a independenței), dar, după cum se știe, rezultatele acestuia au fost practic inexistente. Se apreciază că atâta timp cât Republica Sud-Africană, Portugalia și o serie de companii străine dornice de câștig vor continua să nu respecte, fățiș sau în ascuns, embargoul asupra petrolului, Smith își va putea manifesta în continuare siguranța în legătură cu viabilitatea guvernului său.

Peste 2 000 de studenți madrileni au hotărât să spună „nu” la referendumul din Spania

MADRID 10 (Agerpres). — Peste 2 000 de studenți de la Facultatea de Științe Politice și Economice a Universității din Madrid au organizat în fața clădirii universității un miting în cadrul căruia au hotărât să spună „nu” la referendumul care va avea loc în Spania la 14 decembrie. Această decizie a studenților, relatează agenția France Presse, a fost adoptată în urma aprecierii că „legea organică propusă de Franco este o lege care nu a fost elaborată în spirit democratic”.

La miting s-a dat citire textului unei scrisori semnate de mai multe personalități, în care este condamnată hotărârea oficialităților de a interzice campania opoziției împotriva referendumului.

Jack Ruby spitalizat în stare „gravă”

WASHINGTON 10 (Agerpres). — Jack Ruby, ucigașul lui Lee Harvey Oswald, asasinul prezumtiv al președintelui Kennedy, se află într-o stare gravă și a fost transportat vineri seara la spitalul Parkland din Dallas, bolnav de pneumonie. „El este muribund”, a declarat sora sa, Eva Grant. Medicii de la spital confirmă starea gravă a lui Jack Ruby, menționând, cu toate acestea, „că el nu are febră”.

Dr. John Callahan, adjunct al medicului de la închisoarea din Dallas, unde Ruby era încarcerat, și-a exprimat însă surpriza aflând despre spitalizarea acestuia. „L-am examinat în dimineața aceasta la ora 10,00 și răceala părea să se diminueze. Credeam că starea sa se va îmbunătăți. Am fost surprins când am aflat că a fost trimis la spital”.